

Φασουλής και Περικλής, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ. Ἦτο πού λές τὸ ζήτημα περί τῆς Ρουμανίας
 κι' ὠμίλησαν οἱ ρήτορες μετὰ πολλῆς μακίας,
 κι' ὁ Μισσηνίτης, Βουλευτὴς τῆς ἀρκῆς καὶ τῆς μίσπης,
 εἶπε πὼς δὲν ἐσύμφερε νὰ κόψουμε τὰς σχέσεις,
 μ' αὐτὸν κι' ὁ Κωνσταντόπουλος τελείως ἐσυμφώνησε
 καὶ μίς 'στὸν οὐρανόσκου τοῦ τῆν γλώσσα του ἀκόνισσε,
 ὁ δὲ Δραγομίτης ὁ τιμῶν τὴν ὑψηλὴν τοῦ θέσι
 ἐφάνηζε πὼς ἐπερε νὰ κόψῃ πᾶσαν σχίσιν,
 μὰ κι' ὁ Τρικουπῆς, σύμφωνος μὲ τὴν εὐλοκίαν,
 ταυαύτην, λέγει, ἐπερε νὰ δώσωμεν τροπὴν
 χάριν τῆς ὑπολήψεως φυλῆς ὑπερπράνου...
 μὲ τοῦτον ἐσυμφώνησε κι' ὁ κύριος Στεφάνου,
 ὁ δὲ Ρικάκης μετ' αὐτοῦ ἠλέκτρισε τὰ πλήθη
 κι' ἡ σκούφια του, βρὲ Περικλή, κατεχειροκροτήθη,
 κι' ὁ Θεωρῆς τὸ ζήτημα πολὺ τὸ ἔρθε ἐψέμο
 κι' ἤθελε καὶ δὲν ἤθελε τὸν σχίσιν τὸ κόψιμο,
 κι' ὁ Ραλλῆς, πού γιὰ τίποτα εἰς τὴ στιγμὴ κουρῶζεται
 κι' ὄλο μὲ πόθους μαρτυρεῖ καὶ ξεροκαβουρδίζεται,
 εἰς τὴσιν σύγχυσιν γνωμῶν καὶ λόγων τρικυμῶν
 πασῶς δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ πτέρυγα καμμιαν,
 κι' ἄλλοι πολλοὶ ἐκτός μικρῶν κι' ἀσπῶν ἐκείριστων
 ἤθελαν καὶ δὲν ἤθελαν τὸ κόψιμο τῶν σχέσεων.
 Κι' ὁ Καρατζᾶς ἐπρότεινε πὼς ἡ Βουλὴ διαμαρτυρῶσα
 καὶ αὐτὰ τῆς Κυβερνήσεως προσπεποικιλῶσα
 προβαίνει βήματι γοργῶ πρὸς τὴν ἡμεροσίαν...
 κι' ὁ Σάκκης τῆς προτάσεως ἀλλάζει τὴν οὐσίαν
 καὶ τοῦ κυρίου Θεωρῆ ὑμεράσκοντος προτείνει
 ὅτι προῦρος ἡ Βουλὴ τὰς συζητήσεις κρίνει,
 ἐφ' ᾧ καὶ ὅττιν διατάξιν προβαίνει τῆς ἡμέρας...
 κι' ὁ Καραπάνος ὁ βαθὺς μὲ τὰς χρυσαὶς χιμαίρας
 ἐπρότεινε πὼς ἡ Βουλὴ κατόπιν τῶν λεχθέντων
 ἐμβαίνει ὅττιν διατάξιν τῶν μὴ συζητηθέντων.
 Κι' εἶπα κι' ἐγὼ πὼς ἡ πατρίς ἀκούσασα τὸν βόγγον
 συζητητῶν κι' ὤμιλητῶν πολλῶν καὶ πολυβόγγων,
 πρὸς τοὺς ὁποίους εὐλογος οὐδεὶς εἶναι τιμὴ,
 κι' ἐγερνοῦσα τῶν σχέσεων τὸ κόψιμο καὶ μὴ,
 αἰσθάνεται κοψίματα καὶ πόνους ὅτ' ἄστυχε,
 (γινῶτι φουξὸς νοτιεὶς ὕψρε, πού κακὸ φέρο νέχη)
 κι' εἰσέρχεται μετὰ πολλὴν ὅτ' ἀθεωρεῖται φοιτήσιν
 εἰς τῆς κακῆς τῆς καὶ ψυχρῆς ἡμέρας τὴν συζήτησιν.
 Τὴν ἰδικὴν μου πρότασιν ἐψήφισε πᾶς νῆσαν
 κι' ἠρήνη μὲ τοὺς δεκαεταίς ὁ Θεωρακὴς ψήφον,
 πού φέρεται λεπτότατος εἰς θέματα λεπτά,
 ἀλλὰ τὴν κατεψήφισεν ὁ ἀριθμὸς ἐπά,
 μωτηριώδης πάντοτε καὶ καββαλιστικός,
 καθὼς γνωρίζει κι' ἕκαστος μὴ μαθηματικός.

Ἔτσι λοιπὸν ὑλιξάμε τὸν ἀνεμο κουβάρη,
 ὁ δὲ Δραγομίτης, Περικλή, τὸν παλγο-Λαγοβάρη
 σ' ἐγγράφων διπλωματικῶν τὸν ἐκλίσει ζεμπίλι
 καὶ τὸν ἐκρίμασε ἕψηλὰ νὰ μὴ τὸν φῶν οἱ φύλλοι.
 Κατόπιν τοῦ κοψίματος ὡς εἶναι φυσικὸν
 ἡ λογοδιάρροια ἤρχισε τῶν οικονομικῶν,
 κι' ὁ Εὐταξίας ἤθελε νὰ μάθῃ διατὶ
 ὁ Ροῦ κι' ὁ Λόου ἐλεγχοῦ πινάκων ἀπαιτεῖ,
 τοῦ λέγει δ' ὁ Πρωθυπουργὸς πὼς ἦθσαν ἰδῶ πέρα
 χάριν διασκεδάσεως ν' ἀλλάξουν τὸν ἀέρα,
 πὼς τοῦτο δὲν τὸ θεωρεῖ ποσῶς προσβλητικόν,
 πὼς ἡ ἱστορίαις αὐτῆ τοῦ φαίνεται τυχαία,
 κι' ἔπηγαν ὅτ' Ἄουσιον μας τὸ Νομισματικόν
 καὶ ἔρουν ἐκεῖ νομισματα τοὐλάχιστον ἀρχαία.
 Π. Ὅρασι λοιπὸν, βρὲ Φασουλή, ὅτ' ὡς κωσταίσις ὅπισον
 μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν νὰ σὶ ἐυλοκοπήσῃ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Οἱ ράβπαι Ἀιδονόπουλοι—μεγάλ' ἄνεμα τῶν—
 εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ἰδὸν μετέμνησαν ἐσχάτως,
 κι' ἦθσαν τὰ χειμωνιάτικα εἰς τὸ Κατάστημα τῶν
 καὶ πρῶτος πρῶτος ἔσπευσεν ὁ Φασουλῆς τρεχάτος.
 Τὶ κάμαρας τῆς δοκιμῆς καὶ κάμαρας μεγάλαις
 καὶ τὶ καθιέρφαις ἀκριβοὶ σὶ φωτισμέναις σάλας !...
 ἐκεῖ ποικιλία καὶ πολλὰ ἐμπορευμάτων εἶδη,
 καὶ καθε ψιλὸ καὶ ζηλευτὸ στολιεῖ.
 Μὰ νὰ καὶ φῶς ἠλεκτρικόν... τὶ ὠμορφιά περίσσια !...
 Ἀιδονοπούλους δύσκολα θὰ ἔρῃς καὶ ὅτ' Ἀριστῶνα.

Κατάστημ' ἀνδρῶν εἶδον παντοίων κι' εὐθηρῶν
 κείμενον εἰς τὸ Σταδίον ὑπ' ἀριθμὸν ἐννία...
 φανίλλαις, κλήσεσι ἐκλεκταῖς καὶ τῶν τριῶν γενῶν,
 μεγάλῃ συλλογῇ φωνῶν πλουσία τε καὶ νία,
 τῆς μῦδος ὑποκάμισα καὶ πᾶμπῶλλ' ἄλλα εἶδη
 Βασιλευδῶν τοῦ γνωστοῦ καὶ τοῦ Κωνσταντινίδου.

Σίγμα Γάμμα Στεροπούλου εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἑρμού
 ὑποδηματοποιῶν ἐκλεκτὸν καὶ τοῦ συμφοῦ.
 Εὐθηρῶνα, στερεότατα καὶ καλλίστην ἔργασια,
 καὶ ταχυτῆς καὶ κομψότης κι' ἀληθῆς καλαισθησία.
 Που ἄλλοθ' ἄποτανθῆτε, πού ἄλλοθ' ἄ ἔρῃτε τάχα
 τῶν παιδιῶν τὰ παπουτσάκια μὲ μίση δραχμὴ μόνον !

Ὁ Ρωμῆς γνωστὸν ὅσο κάνο — πὼς ὅτ' ἐκεῖ μου ἀνίθη,
 ὅττιν Ντάκλιν ἀπένο — κι' ἀπὸ τοῦδε συμφορῆς,
 μὲ ἐνοδοχίῳ εἶδη, — ὅθ' ὅτ' ἰδίε τρεῖς ὅτ' εἶδη,

μὲ Χριστὸν μὲ μὴ μόνος — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
 καὶ μὲ χῆρα εἶχος ἀέρας, — πούταν ἄλλοτε μαμῆ.